

TÜRKİYE İZLENİMLERİ

es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Aziz ve sevgili Akra dinleyicilerim! Cuma-nız mübarek olsun... Allah cümleinizden razı olsun... İki cihanda aziz ve bahtiyar eylesin...

Seyahat halindeyim, Ege Bölgesi'ndeyim. Hepinize dünya ve ahiretin hayırlarını dilerim... Amerika'da iki hafta kaldıktan sonra orada da böyle gezi halindeyken yorgunluk oldu. Sonra Türkiye'ye geldik. Amerika izlenimleri ve Türkiye izlenimleri birbirinin peşinden geldi.

Amerika çok büyük bir ülke... Arkadaşlarla şaka yapıyoruz. Çay falan ikram ettikleri zaman, çay bardağı böyle bir karış boyunda kocaman bir şeyler... Bütün meşrubatlar böyle, yâni çok büyük ebatta oluyor. “Meşrubatları bile böyle büyük ebatta...” diyoruz. Çok büyük bir ülke... Teknolojik bakımdan gelişmiş bir ülke.

Ama teknolojik gelişmesinin yanında iman durumu ne? Yâni, insanlar tamam dünyalarını dünya etmişler, rahatlar... Muazzam çelik köprüler, çelikle binası kurulmuş, çatısı çatılmış

yüksek, yüz kattan fazla binalar... Ama bunlar ne?... Bunlar, hepsi bu dünya hayatının şeyleri.

Eski ümmetlerden de çok büyük başarılı işler yapanlar var. Firavun mesela... Yüz elli metre boyunda kocaman bir piramit yaptırmış, dünyanın hârikası deniliyor. İşte Bâbil'in asma bahçeleri... Roma'nın, eski büyük medeniyetlerin çok muhteşem eserleri var. Ama bunlar dünyanın ziynetleri. Yâni, Allah Teâlâ Hazretleri insanlığa akıl vermiş, onlar da böyle bir şeyler yapıyorlar. Bazen medenî bakımdan başarılı oluyor, usta oluyor, güzel şeyler yapıyorlar ama, onların Allah indindeki değeri yok, sıfır... Yâni, değer insanların ahlakında, birbirleriyle davranışlarında ve Allah Teâlâ Hazretleri'ne kulluklarında...

O bakımdan ben, Amerika'yı ve Avrupa'yı teknolojik bakımdan gelişmiş ama, vicdan bakımından, insaf bakımından, merhamet bakımından, din bakımından, Allah'tan korkup da kimseye zulmetmemek falan bakımından o kadar negatif, o kadar acınacak durumda görüyorum ki, maddî büyüklüğü yanında mânevî bakımından sıfır, sıfırın altında...

a. Türkiye’deki Ahlaki Bozulma

Ben bir hafta İngiltere’de kaldıktan sonra, iki hafta Amerika’da arkadaşlarımızın yaptıkları güzel programlara katıldıktan, konferanslar verdikten sonra, eğitim programlarını yaptıktan sonra Türkiye’ye geldim. Şimdi Ege Bölgesi’ndeyim. Bir bakıma acı bir durum... Yâni, Türkiye’nin Amerika’yla bir farkı yok. İnsanların giyimleri, kuşamları, davranışları, ahlakları, şekilleri, şemâilleri, açıklık saçıklık, keyf, zevk, eğlence...

Dün yol boyunda ihtiyaç molası verdik bir benzin istasyonunda... Baktım hani bira ilânı falan yok istasyonda, meşrubat ilânı var. Tamam, galiba bu benzin istasyonu sahibi dindar bir kimse falan derken, kulağıma, burnuma gelen şeylerden, bir de baktım ki içki var, içki kokuyor. İnsanlar tabii içiyorlar, ama Allah haram kılmış, “İçmeyin!” buyurmuş. Allah

“Kapanın!” buyurmuş, insanlar açık saçık... Allah “İbadet eyleyin!” buyurmuş, insanlar ibadetlere riayet etmiyor... Hiç farkı yok yâni. Ha Amerika, ha Türkiye, ha İngiltere, ha Almanya... Hepsi aynı lâubâlilikte. Bu tabii bizim için çok acı bir şey!..

Bizim onlardan çok büyük bir farkımız vardı; iman farkımız vardı, ahlak farkımız vardı, medeniyet farkımız vardı, insaniyet farkımız vardı, merhamet farkımız vardı... Biz yedi asır hükmetmiştik nice milletlere, zulüm yapmamıştık. Onlar ellerine fırsat geçince her türlü dönecliği, nâmertliği, kalleşliği yapıyorlar. Merhamet yok... Çocuklara acımıyorlar, kadınlara acımıyorlar.

Bizim onlara benzemememiz lazım; imanın kıymetini, İslâm'ın farkını anlamamız lazım. Bizim İslâm dininin büyüklüğünü tanıyan bir millet olarak, İslâm'dan kopmamamız lazım!.. Yâni zaten bâtıl yolda olan bir milletin, bâtıl olan dinine olan alâkası azalmışsa, gevşemişse, bu az bir şeydir. Ama hak yolda olan milletin, Hakk'ı tanıyan, Hakk'a tapmış, Hakk'a ibadet etmiş, Hakk'a tapmayı İstiklâl Marşına geçirmiş, ezanları İstiklâl Marşında yâd etmiş olan bir milletin imandan, İslâm'dan uzaklaşması çok acı bir şey tabii. Allah Teâlâ Hazretleri, islâh eylesin... Şaşıranları doğru yola sevk eylesin... Hidâyet eylesin...

Amerika için arkadaşlarım bana demişlerdi ki oradayken: “Amerika’da üç şey var...” Yâni

Amerika'daki insanın kafa yapısını tahlil ederseniz, gönül yapısına bakarsanız... Hani biz gönle önem veriyoruz ya; Allah insanın gönlüne bakar, kalbine bakar, dış şekline bakmaz diyoruz. Amerikalının gönlünde ne var?.. Diyorlar ki: “Bir araba sevdası vardır, otomobil merakı vardır. Bu hepsinde yaygındır, bârizdir. Hemen sorunun ilk cevabı o: Araba sevgisi, araba merakı. Bu bir, tamam.

Sonra?.. İkincisi seks. Yâni nefesine, arzularına bütün gücüyle, bütün açıklığıyla, hiç kayıt tanımadan, serbestlik tanıma ve onları icrâ etme...

Ondan sonra içki... İçki de su gibi, zarurî bir hayatî malzemeymiş gibi şırıl şırıl, gürül gürül içiliyor, akıtılıyor ve her yerde, her zaman içkici adamlar. Yâni nefislerinin esiri... Halbuki nefisleri de bir terbiye görmüş nefis değil.

Onun için bunlardan ne hayır gelecek? Yâni bunlardan insanlığa fayda gelir mi? Gelmez! Çünkü kuvvet sahibi olan insan vicdânen eğitilmemişse, tabii o kuvvetini keyfine, nefesine göre kullanacak. Şeytanın kandırmasına göre kullanacak. Arzularına göre kullanacak. Konfüçyüs demiş ki: “İyi ki kaplanın kanadı yok.

Bir de kanadı olsaydı yapacağı zararların haddi hesâbı olmazdı.” derler.

Şimdi tabii muhterem kardeşlerim, dünya üzerindeki çok yayılmış olan medya vasıtasıyla, radyo, televizyon, gazete, mecmua vasıtasıyla, bütün dünyaya tesir ediyor bu batı; Amerika, Avrupa, Japonya... Bu batı dünyası var, bir de bizim mümin, moral değerleri yüksek olan İslâm dünyası var. Bu ikisini mukayese etmiş bir insan olarak, ben kardeşlerime bu cuma gününde bir üzücü noktayı açıklama durumundayım:

Amerika ile Türkiye arasında hiçbir fark yok insanların dış görünüşleri itibariyle... Yâni alın, yan yana koyun. Hangisi Türk, hangisi Amerikalı hiç ayırt edemezsiniz. Belki Türk de sarışınsa Türk’ü Amerikalı bile sanabilirsiniz. “İşte boyu posu benziyor, Amerikalı budur!” diyebilirsiniz. Çünkü giyim kuşam her bakımından benzemiş. Hele bu yaz bölgelerinde, tatil bölgelerinde, plaj bölgelerinde artık, bizim arabayla geçtiğimiz yerlerde bile açıklık, saçıklık vs. şeyler var.

b. Ahiretteki Sorgu

Halbuki Allah Teâlâ Hazretleri ne buyuruyor? Bu cuma gününde sabahları okuyoruz Yâsin Sûresini, cennet ehlini anlattığı zaman Allah Teâlâ Hazretleri;

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ¹

(*Inne ashâbe'l-cenneti'l-yevme fî şuğulin fâkihûn*) “Doğrusu bugün cennetlikler eğlen-ceyle meşguldürler.” Cennet ehli cennetlerde çeşitli nimetlerle mütenaim olduğu zaman ne-ler olacak, Allah Teâlâ Hazretleri’nin nasıl lüt-funa, rahmetine nâil olacaklar, onları anlattık-tan sonra, mahşer yerinde bir de mücrimlere denilecek ki:

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ²

(*Ve'mtâzü'l-yevme eyyühe'l-mücrimûn*)

“Ey mücrimler! Bugün ayrılın bakalım siz bir ta-rafa... Şöyle bir grup olarak, ayrı bir grup ola-rak siz de bir kenara ayrılın bakalım!” Yâni mü-

¹ 36/Yâsın, 55.

² 36/Yâsın, 59.

minler, tamam. Onlar cennetlik, onlar bir tarafta. “Ey mücrimler, siz de bir tarafa ayrılın bakalım!” denilecek.

Ayrılacaklar. Allah Teâlâ Hazretleri emir buyurduğu zaman emrini melekler ifâ ederler, zebânîler ifâ ederler. (*Kün fe-yekûn*) “Ol dediği zaman, olur her şey...” Bütün varlıklar emrine, fermânına fermanber; yâni fermânını kayıtsız, şartsız dinleyici durumunda bütün mahlukat... Ayrılacaklar.

Şimdi oradaki soru çok müthiş muhterem kardeşlerim. Yâsin Sûresi neden çok kıymetli bir sûre, neden okuyoruz, neden sevabı çok büyük?.. Bakın buyuruyor ki, bu ayetlerden ibret alalım diye: “O müminler ayrı bir gurup olarak ayrıldığı zaman Allah Teâlâ Hazretleri onlara hitâben...” Tabi; bu hitap ama, biz edebiyatçılar bu hitaplara *hitâb-ı itâb* diyoruz. Hitap ama, azarlama hitâbı; böyle haşlama, azarlama, “Niye böyle yaptın?” diye takdir hitâbı:

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ
إِنَّهُ لَكُمْ³ عَدُوٌّ مُبِينٌ^٤

(*E lem a'hed ileyküm yâ benî âdeme en lâ ta'büdü's-şeytân*) “Ey Hazret-i Adem’in evlatları olan insan cinsi, insan nesli...” mahlukat arasında siz eşref-i mahlukat oldunuz, aklınız var; bak işte fezâlarda uçuyorsunuz, -tabii ben bunları ekliyorum- denizlerin diplerini araştırıyorsunuz, fezâlara gidiyorsunuz... Gezegenlere gittiniz, uydulara gittiniz, Ay’a gittiniz... (*E lem a'hed ileyküm yâ benî âdeme en lâ ta'büdü's-şeytân*) “Ey Ademoğulları, biz sizinle ahd-ü peymân etmemiş miydik daha önceden?.. Şeytana tapmayın diye ben size söylememiş miydim?”

Biliyorsunuz, Allah Teâlâ Hazretleri Âdem *aleyhisselam*’a şeytanı gösterip;

“Bak bu senin için düşmandır, bak bundan sakın, kendini kolla! Bu senin kötülüğünü ister.” diye bildirmişti.

İnsanlar da biliyorlar, şeytanın kendilerine zararlı bir mahluk olduğunu...Zarar verebilecek, vesveseleriyle yanlış iğvâât ve ilkââtı ile, insanın gönlüne saldığı vesveselerle, kafasına soktuğı fikirlerle onu perişan etmeye, helâk etmeye gayret edeceğini Allah bildirdi önceden.

“Bak bu sizin düşmanınızdır, bunun düşman olduğunu bilin, tedbirinizi alın, kendinizi kollayın, koruyun!” diye önceden ahd-ü peyman yapılmış. (*Innehû leküm adüvvün mübîn.*) “O sizin için böyle güneş gibi âşikâr, görünen bir düşman. Niye ona tapındınız?..”

Şimdi bakın, şeytana tapınmak; tabii insan şeytanın putunu yapıp da karşısında eğilip, kalkıp, rükû edip, secde edip de öyle tapınmıyor. Ne yapıyor?.. Şeytanın dediğini dinliyor. Şeytanın buyruğunu tutuyor. Şeytanın kendisine telkin ettiği fikri benimsiyor. Onun söylediğı şeyi yapıyor. Yap dediğı şeyi yapıyor, yâni ona itaat ediyor. Demek ki, ibadet esas itibariyle itaat demek, uymak demek...

(*E lem a'hed ileyküm yâ benî âdeme en lâ ta'büdü's-şeytân*) “Şeytana itaat etmeyecektiniz, şeytana tapınmayacaktınız, şeytanın sözünü dinlemeyecektiniz.

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ⁴

(*Ve eni'büdûnî*) Ve bana ibadet edecektiniz, itaat edecektiniz. (*Hâzâ sırâtun müstakîm*) İşte doğru yol, sırât-ı müstakîm bu dememiş miydim?” diyecek o mücrimlere Allah Teâlâ Hazretleri.

Biliyorsunuz muhterem kardeşlerim, şu Türkiye'deki kardeşlerimizin, yâni bu açık gezen, içki içen, kumar oynayan vs. hepsi Fâtiha Sûresi'ni biliyor, Kur'ân-ı Kerîm'in ilk sûresi olduğundan, küçükten öğretildiğinden, doğru yolda olanı, şaşıranı, sapıtanı, ibadeti yapanı, yapmayanı, ihmal edenî... Herkes *Fâtiha*'yı biliyor. Ben bütün günahkârların hepsinin de, böyle Allah'a karşı âsî ve edepsiz bir duygu içinde olduğunu da sanmıyorum. Bir kısmı da yaptığı işin günah olduğunu biliyor, kabahatini biliyor, utanıyor, sıkılıyor ama işte onu yapmaktan da kendisini alamıyor, çekemiyor. İçki tatlı

⁴ 36/Yâsın, 61.

demek ki, eğlence tatlı, zevkli geliyor ve onu yapıyor. Ama yaptığın işin de doğru olmadığını biliyor.

Hatta bize Almanya’da anlatmışlardı komünist denilen, ateist denilen bazı kimselerin davranışlarını, Kur’ân-ı Kerîm’e saygısını anlatmışlardı bazı olaylarda. Ben onun detayını şimdi söylemek istemiyorum. Yâni Kur’ân-ı Kerîm baş tâcı. Yâni âsî de olsa, günahkâr da olsa Kur’ân-ı Kerîm baş tâcı.

Kur’ân-ı Kerîm’de ne diyoruz her gün Fâtiha’yı okuduğumuz zaman:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ⁵

(İhdina’s-sırâta’l-müstakîm) “Bizi doğru yola, sırât-ı müstakîme sevk et, doğru yola götür... Doğru yola gidenlerden eyle, doğru yolda yürüyenlerden eyle...” diye Allah’tan diliyoruz, temenni ve niyaz ediyoruz, yalvarıyoruz, münâcaat ediyoruz, onu istiyoruz Allah’tan.

Sırât-ı müstakîmi, Yâsin’in bu ayetiyle karşılaştırırsak, (Ve eni’büdûnî hâzâ sırâtun müstakîm) “Şeytana tapmayacaksınız, bana ibadet edeceksiniz demiştim, işte doğru yol

⁵ 1/Fâtiha, 6

buydu.” diyor Allah Teâlâ Hazretleri. Demek ki doğru yolun bir açıklamasını bu iki ayet-i kerimeden sezinliyoruz, anlıyoruz: Müslümanın yürümesi gereken doğru yol neydi? Allah’a ibadet etmek ve şeytana muhalefet etmek; şeytana itaat etmemek, şeytanın sözünü dinlememek, Allah’ın sözünü dinlemek... Doğru yol buydu.

c. Yaratılışımızın Sebebi

Biliyorsunuz, Allah Teâlâ Hazretleri bizleri niçin yarattığını ayet-i kerimede bildirmiş. Neden bu dünya hayatı yaratılmış? Yâni, kâinâtı yaratan âlemlerin Rabbi, her şeyin mâlikî, sâhibî, hâlikı Allah Teâlâ Hazretleri neden acaba bu dünyayı, bu ayı güneşi, bu fezâyı, kâinâtı, bu geceyi, gündüzü, bu insanoğlunu, bu yeryüzünün şu görünen bu dekorunu, manzarasını neden yaratmış?

Ancak kendisine ibadet etsinler diye yarattığını kendisi bildiriyor ayet-i kerimede:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ⁶

(*Ve mâ halaktü’l-cinne ve’l-inse illâ li-ya’budûn*) “Ben cinleri ve insanları, ancak bana

⁶ 51/Zâriyât, 56.

kulluk etsinler diye yarattım.” Allah Teâlâ Hazretleri kullarının kendisine ibadet etmesini, yâni itaat etmesini istiyor. İbadet sadece bizim anladığımız klasik mânâda namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek, hacca gitmek değil. Şeytana ibadet, hani karşısına geçip de eğilip kalkmak olmadığı gibi, sözünü dinlemek, itaat etmek manasına geldiği gibi, ibadetin anlamı itaat etmek. Yâni Allah’ın ahkâmı ne, onu bilecek. Neleri emretmiş, bir listesini yapacak. Kâinatın sahibi sana haber göndermiş.

“Efendim, çok bilmiyorum...”

Ezberle!.. O kadar kanunları ezberliyorsun. Hukuk fakültesine gidiyor bir öğrenci, Roma hukukunu ezberletiyorlar, anayasayı ezberletiyorlar. Ticaret hukuku, cezâ hukuku vs. Neler ezberliyor, işte bir hukukçu olsun diye, hani adaleti icra edecek hakimlik kürsüsüne oturacak veya savcılık kürsüsüne geçecek veya sanığın yanında avukatı olacak... Kanunları bilsin diye, neler neler öğreniyor insan. Ahirette cenneti kazanmak için ahirette cehenneme düşmemek için felaketten kurtulmak ve saa-

deteye ermek için insanın Allah'ın emirlerini öğrenmesi değmez mi, yâni onları bir liste yapması gerekmez mi?..

Şimdi bazı titiz insanların, görüyorum ben, evlerine gidiyorum. mesela, evine gittik bir kardeşimizin, Allah selamet versin, alt kata indik, ben abdest tazeleyeceğim dedim, alt kata indik. Güzel, çok güzel, tertemiz her taraf... Çok da güzel bir evi var. Güle güle otursun sıhhat afiyetle... Allah bütün kardeşlere nasip etsin; hem dünyada, hem ahirette köşkleri ihsân eylesin...

Yüz numaraya talimatnâme yapıştırış, hoşuma gitti, güldüm. Yâni askerî disiplin gibi. Diyor ki: “İşte bu yüz numaranın kullanımı şöyle olacak, kullanıldıktan sonra şu yapılacak. Şunlar şunlar yapılmayacak...” Hem Türkçe yazmış, hem İngilizce yazmış. O bir şaka tabii. Düzgünlük de güzel bir şey. Bir yüznumaranın, bir banyonun kullanılmasını tâlimatnâmeye bağlamış.

Allah Teâlâ Hazretleri şu kâinatta bize de böyle bir tâlimatnâme göndermiş. Emirler var,

yasaklar var. “Şunları yapın, bunları yapmayın!” O kadar basit. Yâni meselenin mantığı çok net, gayet güzel.

“Pekiyi yâni, Allah Teâlâ Hazretleri bize emirler buyurmuş, yasaklar buyurmuş. Yâni neden bunlar?..”

Onları da bildiriyor Allah Teâlâ Hazretleri, buyuruyor ki: “Bu din, bu İslâm, bu emirler, bu yasaklar, insanların saadet-i dâreyne sahip olması için. Yâni hem dünyada mutlu olması için yâni dirlikli, düzenli, mutlu, bahtiyar yaşaması için. Bu dünya hayatının da güzel olması için; bir... Ahiret hayatının da güzel olması ve mutlu olması, ahirette de cennete girmesi, saadete ermesi için...”

Yâni fayda kime? Kullar Allah’a bir fayda sağlayabilir mi?.. Yaratan zaten Allah... Onları, her şeylerini yaratan Allah... Kul felç oldu mu, felci bile izâle edemiyor. El var, ayak var, her türlü âzâsı var, çalıştıramıyor. Neden?.. İşte felç oldu diye. Yâni âzânın olması bile yetmiyor. Yâni, “Benim organım var!” desen; organın var ama, çalıştır bakalım!.. Allah çalıştırmayınca, çalıştıramıyorsun.

O bakımdan, Allah Teâlâ Hazretleri emretmiş; bu emirler insanoğlunun faydasına... Yasaklamış; bu yasaklar insanoğlunun faydasına, toplumun faydasına... Bu, hayat boyunca, asırlar boyunca uygulanmış, tatbik edilmiş, faydası görülmüş.

Ben şimdi Avrupa'ya, Amerika'ya gittiğim zaman, biraz memnuniyetle, biraz da hayret ederek öğrendim: İçkiyi yasaklıyorlar, zinayı yasaklıyorlar... Yâni, Allah on dört asır önce yasaklamış Kur'ân-ı Kerîm'de. Elhamdülillâh, Müslümanlar on dört asır daha ileri onlardan... Onlar şimdi içkiciyken, kumarcıyken bunun zararını anlayıp, "Sigara zararlıdır. İçki içmeyin, falanca yerde yasak, falanca yerde yasak... Mümkün olsa tamamen yasak!" diye bir gayret içinde bulunuyorlar. Yâni yasağın gerekli olduğunu, insanoğlu da düşündüğü zaman bilimsel olarak anlıyor. Medenî ülkeler, bu işleri anlamış durumdalar. Çocuklarının böyle afyon iptilâsını görüyorlar, zinadan çıkan felaketleri görüyorlar. İçkiden doğan zararları görüyorlar. Kâideler koyuyorlar.

Allah Teâlâ Hazretleri bu kâideleri bu dünya hayatı muntazam olsun ve kullar bunlara

uysunlar, mutlu olsunlar, bahtiyar olsunlar diye onlar için koymuş. Allah Teâlâ Hazretleri kullarına zulmedici değil, kullarına lütfedici... Ekramü'l-Ekramîn, yâni cömertlerin en cömerti... Bağışlayanların en çok bağışlayanı... Hiçbir başka varlıkla mukayese edilmeyecek kadar bağışlaması, cömertliği sonsuz olan Allah Teâlâ Hazretleri... Şimdi bizden bunu bekliyor, beklediğini bildiriyor. Yâni, “Ben insanları ve cinleri, bana itaat etsinler, bana ibadet etsinler, benim buyruklarımı tutsunlar, yasaklarımdan sakınsınlar diye yarattım.” buyuruyor.

“Ee yapmazsa ne olacak?..”

Bu bir imtihan dünyası... Yapmamasına da müsaade ediyor. Yâni yapmayanı da hemen kahretmiyor. Hemen kahretmiyor ama, biraz sonra kahrediyor. O da belli yâni. Allah’a âsî gelenlerin de biraz sonra bir cezaya uğradığı, felakete dûçâr olduğunu da hem tarihte görüyoruz, hem de günlük gazeteleri ibretle takip ederseniz, görüyorsunuz.

Bizim Akra Radyo’sunun çok güzel bir programını, dün yolda gelirken dinliyorduk. Böyle haksızlık yapan, alay eden bir grup gencin, ondan sonra az ilerde nasıl başlarına bir

felaket geldiğini, hem de ibretli felaket geldiğini anlatıyordu spiker kardeşimiz... Yâni, bu dünyada da kalmıyor yanlarına, bu dünyada da cezâsını, belâsını çekiyor, ahirette de ebedî olarak çekecek.

Allah Teâlâ Hazretleri bizden ibadet istemiş, itaat istemiş. Biz de bunu biliyoruz. Yâni bilmeyen insan, hani cahildir, bilmiyor, neyse ne... Ama şu dünya üzerinde, şu Türkiye’de Allah’ı tanıyan pek çok insan var. Bu, Allah’ı tanıyan insanların Allah’a itaat etmemesi, İslâm’ı bilen insanların İslâm’a itaat etmemesi anlaşılır şey değil... Akla, mantığa sığan bir şey değil...

d. Dinimize Vefalı Olmalıyız!

Biz Amerika değiliz ki, biz Avrupa değiliz ki. Biz Osmanlı Devleti’nin devamı olan, yâni anayasası Kur’ân olan, İslâm olan bir toplumun devamıyız. İslâm’ı biliyoruz. Her müessese-mize İslâm hâkim olmuş. İslâm’ı yedi asır yaşamışlar bizim ecdadımız. Örfüne, âdetine girmiş. İslâm’ı bilmiş, İslâm’dan mutlu olmuş ve İslâm’ın güzelliğini cihana da göstermiş. Herkes bu medeniyete hayran... Bu inceliğe, bu

zarâfete, bu edebiyata, bu adâba, bu ahlaka, bu güzelliğe, bu adâlete hayran.

Osmanlı Devleti’nde hani aksayan taraflar yok demek istemiyorum. Aksayan taraf her yerde her zaman olur. Çünkü insan var, insanın nefsi var, insanı aldatan şeytan var... Her devirde bunların çeşitli kaprisleri, oyunları, dala-vereleri, vesveseleri insanlara tesir etmiş. Ama, esas itibariyle, yâni ana yapı itibariyle Osmanlı insanının ne kadar temiz olduğunu, Osmanlı’nın ne kadar güzel ahlaklı olduğunu, Osmanlı insanının ne kadar güzel ahlaklı olduğunu seyyahlar söylüyor. Belçikalı bir seyyah gelmiş. “Ben bu Osmanlıların çiçek hayranlığına hayret ediyorum.” diyor. O zaman aklı ermiyor adamın. 16. yüzyılda gelmiş, Osmanlı diyarını görmüş.

“Bir çiçek için olmadık paraları verir bu insanlar.” diyor. “Çiçeği çok severler, edebiyatı severler...” diyor.

Sonra diyor ki hatıralarında:

“Osmanlıları görmeye, seyahate gelerseniz sakın burada, ‘Hristiyandır, benim dindaşımdır.’ diye Hristiyanlara misafir olmayın! Çok

pistirler, hem de aldatırlar sizi...” diyor. “Osmanlılara, Müslümanlara misafir olun! Çünkü çok temizdirler, hem de hiç aldatmazlar, dü-rüsttürler.” diyor.

Böyle şeyleri onlar söylüyor. Hani biz ken-dimiz söylesek, övünmüş, kendimizi övmüş olu-ruz, tarafgirâne düşünmüş oluruz. Dışarıdan bir seyyah; o anlatıyor, o hayranlığını ifade ediyor.

Bir Alman yazar ve şair profesör diyor ki:

“Yedi iklim dört bucakta aradığımı hakiki şiiri Osmanlı şiirinde buldum.” diyor.

Şiiri güzel, mimarîsi güzel, Mimar Sinan’ın eserleri harika... Osmanlı eserleri, medenî eserler olarak ortada, muhteşem, harika; son derece güzel... Mimarî güzel, edebiyat güzel, edep güzel, ahlak güzel, komşuluk güzel...

Meselâ, Almanya’ya giden işçi kardeşleri-miz her zaman söylerler:

“Bu Almanlar ‘Alman usûlü, Alman usûlü...’ derler; yâni kardeşlik bilmezler, ev-lat, ana baba münasebetlerini bilmezler, mu-habbet bilmezler, komşuluk bilmezler...”

Biz bunları biliyoruz, uyguluyoruz. Biz komşumuza yediğimiz yemekten veririz Karde-şimizle paylaşıyoruz, fedakârlık yaparız. Yâni

bencil değiliz. Alman usûlü değil, Osmanlı usûlü...

Yâni biz bu güzellikleri bilmeliyiz. Başka-sının gördüğü güzellikleri, kendimizdeki güzel-likleri bilmeliyiz ve korumalıyız. Nasıl hani sit alanları kuruluyor, “řu bölge değişmeyecek, burası tarih  bir bölge. Aman burayı koruya-lım!” deniliyor. Bizim ahlakımız da  yle. Onun da korunması lazım!.. Adabımız, tarihimiz, edebiyatımız... Hepsi güzel. Hepsini tatlı tatlı devam ettirmemiz lazım ve başka ülkelerin kötülüklerini taklit etmememiz lazım!..

Tabi, bu bir eğitim işi, bu bir çalışma işi, bu bir gayret işi, bu bir dikkat işi... şimdi bize ne düşüyor, sizlere ne düşüyor?.. Siz dinleyici-siniz, Müslüman, mütedeyyin halkımızsınız, kardeşlerimizsiniz. Size İslâm’ı güzelce yaşa-mak düşüyor. Yâni m dem M sl manınız, m dem İslâm’ın güzelliğini anlamışız, Allah iman getir-mişiz ve “Müslümanım!” diyoruz. Severek, g ğ-s m z  kabarta kabarta, “Elhamdülillâh M s-l manım!” diyoruz. Hatta, hani birisi yakalasa bizi, elinde silah:

“Söyle bakalım, sen hangi dindensin?..” dese;

“Elhamdülillâh Müslümanım, ne yaparsan yap! Yâni, ölürsem şehit olurum.” diyoruz.

İslâm olduğumuzu söylüyoruz. O halde İslâm olduğumuzu *Elhamdüli’llâh* diyerek söylüyorsak, Müslümanca yaşamalıyız.

Ee bu biraz zor mu geliyor insanlarımıza, bilmiyorum. Yâni denize İslâmî bir usülle girmek mümkün değil mi?.. Mümkün ve gayet kolay. Şimdi bizim kardeşlerimiz, Allah razı olsun, bir moda çıkarttılar: *Haşema*; ha-şe-ma, hakiki şeriat mayosu... Yâni dizin altında uzun bir koyu renkli deniz mayosu. İçini göstermiyor ve bol. Tamam işte bak, dizle göbek arası erkeğin görünmemesi gereken kısmı, orasını örtüyor. Yâni slip şeklinde, şöyle üçgen şeklinde küçücük bir mayo değil, öyle örtünmüyor, haşema diye bir şey çıkartmış, bir moda. Ee haşemayla da yüzülüyor. Siple de yüzülür, yâni slip gibi küçük mayoyla da yüzülür. Ama birisi İslâm’a uygun, birisi değil...

Ee erkek kadın bir arada yüzerse, bu günah olur. Erkek kadına bakar, kadın erkeğe bakar. Bundan çeşitli zararlar, günahlar doğar, haramlar işlenir. Allah’ın sevmediği bir durum... Bir tarafta erkekler yüzse, bir tarafta kadınlar

yüzse ne olur, kıyamet mi kopar?.. Yâni İstanbul’da, Ankara’da, Anadolu’nun birçok şehrinde kadınlar hamamı var, erkekler hamamı var. Kadınlar, erkekler hamamı karma değil yâni. Hanımlar ayrı hamama gidiyorlar, erkekler ayrı hamama gidiyorlar.

Bursa’da farz edelim, Bursa’yı örnek olarak verelim. Kadınlar hamamı var, erkekler hamamı var... Kıyamet mi kopuyor yâni? Bursalının başına Uludağ yıkılıyor mu?.. Hayır! Daha da güzel oluyor. Turistler de memnun oluyor, geliyorlar, “Aa, Türklerin âdeti buymuş!” diyorlar. Hadi kadınlar hamamına kadın turistler gidiyor, erkekler hamamına erkek turistler gidiyor. Bizim gibi peştamal bağlıyor. O da bizim bir usûlümüz.

İşte bak biz hamama gittiğimiz zaman, göbekten dizden aşağıya kadar peştamal bağlarız. Ötekiler mayo giyer. Bizim farkımız var. Bizim her şeyimiz iman esaslarına göre.

Yâni hayatımızı, bu yapacağımız meşrû faaliyetleri, yâni tatilimizi, eğlencemizi yaparken İslâm’a riayetle yine yapabiliriz. Namaz vakti geldiği zaman, “*Allâh-u ekber*” deriz, na-

maz kılarız, ondan sonra yine öteki şeyler olabilir. Giyimimize biraz dikkat ederiz. Allah'ın emrettiği kıyafeti tercih ederiz.

Allah razı olsun İstanbul'da, Ankara'da kendi kardeşlerimizden, tanıdıklarımızdan kimseler var, ne güzel moda evleri meydana getirdiler.

İslâmî tesettüre uygun eserler ortaya koydular. Eski bir Paris'in *Kristian Dior*'u vardı, hani doğru mu telâffuz ediyorum bilmem, moda evi olarak. E şimdi bir de, İslâmî moda diye tesettürlü giyim satan mağazalar oldu. Demek ki olabiliyor. Bu da fena olmuyor. Herkes memnun. Müşterisi de var. Alan memnun, satan memnun, giyen memnun... Biz de uzaktan seyrederken memnun oluyoruz:

“Ne kadar zarif giyinmiş bu hanım kızlar, maşallah başlarını örtmüşler, sultanlar gibi... Etekleri uzun, elleri, kolları görünmüyor. Ee gayet güzel!”

Bu da bir moda işte... Gelsinler, biz de böyleyiz. Japon başka türlü giyiniyor, Amerikalı başka türlü giyiniyor. Biz de böyle giyiniriz işte...

Bizim de örfümüz, adetimiz, dinimiz, imanımız, ahlakımız bu diyebilmeliyiz aziz ve muhterem kardeşlerim!..

Bir kere kendimiz kendi dinimize vefâlı olmalıyız, bu bir. Kendimiz İslâm'ı yaşamalıyız. Bunu ben acı acı hissettim. Amerika'dan gelip de, Amerikalı halkı ayıplar-ken, “Bunlar medenî bakımdan gelişmiş ama mânevî bakımdan çok geri, çok noksan, sıfır...” falan derken, gel burada kendi ülkende aynı durumu gör... Üzülüyoruz mümin insanlar olarak, Allah'ın kulları olarak.

Bir; Allah'ın emirlerini kendimiz uygulayacağız. İki; Allah'ın emirlerine uyacağız, öğreteceğiz, çocuğumuza, kardeşlerimize, dostlarımıza, komşularımıza anlatacağız: “Bak şöyle de olur kardeşim!” diyeceğiz. İslâmî alternatifi onlara göstereceğiz. İslâm'ın uygulanmasına çalışacağız.

Bakın, Peygamber Efendimiz'in bir müjdesi hep benim kulağımdadır, kalbimdedir. Her zaman hem söylerim, hem sevinerek ondan ümitlenirim, sürur duyarım, memnun olurum, hem de anlatırım:

مَنْ تَمَسَّكَ بِسُنَّتِي عِنْدَ فَسَادِ أُمَّتِي فَلَهُ أَجْرُ

مِائَةِ شَهِيدٍ⁷

Ümmetin fesada uğradığı zamanda benim sünnetime sarılana yüz şehit sevabı verilecek.

(*Men temesseke bi-sünnetî, inde fesâdi ümmetî, felehû ecru mieti şehîd*) “Ümmetin bozulduğu, fesada uğradığı zamanda, benim sünnetime sarılana; yâni fesâda uğramayan, kendisi şaşırmayan, sapıtmayan, sünnet-i seniyyeye uygun yaşayan insanlara, sanki harbde canını vermiş, şehit olmuş gibi yüz şehit sevabı verilecek.” buyruluyor.

Sünnet-i seniyyeye sarılmak bu kadar sevap, dinin emirlerine uymak bu kadar güzel!..

O bakımdan, hem kendimiz uyacağız. Hem de başkalarının uymasını sağlayacak bir gayret içine gireceğiz. Müesseselerimizi destekleyeceğiz. İslâm’ı öğretmek için kurduğumuz eğitim müesseselerini, basın yayın müesseselerini desteleyeceğiz.

Bakın, elhamdülillâh, Akra’mız şimdi benim bulunduğum yere eskiden gelmiyordu İzmir

⁷ Deylemî, *Firdevs bi-Me’sûri’l-Hitâb*, 4/198 (6608).

yayınları. Şimdi İzmir yayınlarını buradan rahatlıkla, kendi doğduğum köyden, tâ Edremit'in sahillerinden İzmir'i dinleyebiliyorum. Ee biraz daha vakit geçecek, İnşallah bir iki haftaya kadar uzaydan, uydudan yayın yapacağız. O zaman daha başka yerler de duyacak. Bunlar güzel şeyler. Bunların desteklenmesi lazım! Yâni İslâm'ı tanıtıcı faaliyetleri yapan alet ve edevat ve müesseseleri desteklemesi lazım Müslümanların... Onları destekleyerek katılması lazım! Kendisi de aynı şekilde çalışması lazım! Böylece İslâm'ı başkalarına anlatmalıyız.

Biliyorsunuz, Kur'ân-ı Kerîm Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in kendisine geldi. Peygamber Efendimiz'in tüm ömrü, vakti, o Kur'ân-ı Kerîm'i başkalarına anlatmakla, Allah'ın emirlerin herkese tebliğ etmekle geçti. Elini kaldırıp, "Yâ Rabbi; tebliğ ettim mi?.. Şâhid ol yâ Rabbi, bak bildirdim, tebliğ ettim, şâhid ol yâ Rabbi!.." diye söylerdi Peygamber Efendimiz.

Bizim birinci vazifemiz sâlih kul olmak, yâni iyi bir kul olmak, iyi bir Müslüman olmak;

ikinci vazifemiz muslih kul olmak... Yâni başkalarını ıslâh edici, İslâm'ı yayıcı, anlatıcı, öğretici kul olmak.

Bir dahaki sene inşallah öyle güzel çalışalım ki, bu Ege'nin, Akdeniz'in sahil kenarlarının, sayfiye yerlerinin bile manzarası İslâmîleşsin, güzelleşsin; her yerde nezaket, zerâfet, diyânet, hakkaniyet, vicdan, insaf, ahlak, edep görünür olsun... “Biz Türkiye'yiz, bizim adetimiz böyledir!” diye herkes bilsin... Turistler onu görünce, onlar da memnun olacaklar. Camiye gelirken, girdikleri zaman başörtü örttükleri gibi, İnşallah onlara da güzel örnek olacak. “Bak bunlar ne kadar güzel yapıyor!” diyecekler.

Zâten biz yaptığımız şeyi ona buna bakarak, o beğensin veya beğenmesin diye yapmıyoruz. Müslüman yaptığı şeyi Allah rızası için yapar. Ama şunu tecrübeyle gördük ki, Allah için yaptığımız şeylerin hepsi gayet güzel oluyor. Sonunda herkes de beğeniyor, insafı olanlar beğeniyorlar, güzel de oluyor. hiçbir millete giyiminden, kuşamından, örfünden, âdetinden dolayı öteki milletler, medenî milletler kızmıyorlar. “Onların spesiyalitesi bu, giyimi, kuşamı,

yemesi, içmesi bu...” diyorlar. Hatta onu arıyorlar. Avustralya’da, Almanya’da, Amerika’da gördüğüm Çin lokantası, Tayvan lokantası... Neden? Yâni kendi özel yemeklerini yapıyor ve Amerikalılar ona da gidiyorlar, beğeniyorlar, yiyorlar, “İyi, tadı bunun güzelmiş” diyorlar. Bizim kebab her yere yayılmış. Şiş kebabı, döner kebab her yerde var. Dünyanın her yerinde yayılmış durumda...

Demek ki sıkı durursak, iyi çalışırsak her şeyimizi herkese beğendirebiliriz. Kendi ölçümüz ne?.. Allah’ın rızasını kazanmak, Allah’ın beğeneceği işleri yapmak... Allah’ın beğendiği, tavsiye ettiği, emrettiği şeyleri yaparak, yasakladığı şeyleri yapmayarak, böyle bir sağlam yol tutturursak, sapasağlam yürürsek, birçok kimseye de güzellikleri, doğruları göstermiş oluruz. Oradan da çok fayda sağlarız diye düşünüyorum.

Aziz ve sevgili Akra dinleyiciler! Allah gayretinizi, kuvvetinizi ziyade eylesin, diyanetinizi kuvvetlendirsın, tam, sağlam, hâlis, hakiki Müslüman olmayı nasip etsin... Din-i mübîn-i İslâm’a güzel hizmeti nasip etsin...

Avrupa medeniyeti, bütün başka medeniyetlerin uygulandığı sahalara yayılıp, onları kendisine benzettiği gibi bizim İslâm medeniyeti de dünyanın her yerine; Avrupa, Amerika dahil, yayılıp onları Müslümanlara benzetsin...

es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berakâtühû.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

14 Rebîü'l-Evvel 1416 / 11 Ağustos

1995

Edremit

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

